

Publicerad 2020-10-09 18:05 av KOHL

Kollektiv skam

Vi bör skämmas öppet över Sveriges felsteg
Lyder rubriken på en ledare
Ett pandemins ansvarsutkrävande
Ett medialt inkännande
Som med stridshornets ljudande
Ekar över tyckandets slagfält

Riktat mot alla misstag som begåtts
Oftast av andra subjekt, tid och rum
Det sägs med en bestämd skärpa
Sprungen ur ängsligt blickande åt alla håll
Med läktarens fria sikt
Som företrädesrätt

Kollektivet får bli det motsägelsefulla
Medlet att ömkligt kasta små stenar
I alla riktningar utom den egna
Debattens röster sällar sig synbart
Till ett allomfattande singular
Ett förnufts språkrör

Ofrivilligt tvingas vi ikläda rollen som den
Tafatta massan där tyckandet
Bara förmår hantera en riktning
Stundom helt och fullt uppslutande
Tidvis alldeles förkastande
Aldrig nyanserat

I samfälligheten mäts vår otillräcklighet
Mot andras och åter andras åsikter
Dem som vill tillintetgöra vår syn
Mot läger som också rests på vattensjuk mark
Som inte håller för bosättning
Utan måste brytas upp

Så skjuts ansvar, förnuft och ärlighet åt sidan:
Med den låtsade uppriktigheten hos
En publik person som gjort sig skyldig
Till en tvivelaktig handling

Tillerkänns dennes fel med ett men
Ett slags friskrivande

Och medan de mest högljudda förtvivlat söker
Hoppa från en tuva till annan
Under ett alltmer klafsande larm
Sjunker sakligheten sakta nedåt
Dovt och nästan ljudlöst utom synhåll
Medan äcklet stiger

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren KOHL med Poeter.se id #186809 innehar upphovsrätten